

Лекција 12

Молитва

Мразокршач¹:

Дали како дете сте се молеле, ако да, можете ли да се сетите на некоја молитва?

Вовед:

Во претходната лекција една од работите за кои зборувавме беше молитвата. Исус им кажал на учениците како да се молат, наспроти молитвите на лицемерите и незнабошците. Среди беседата за молитвата, Тој на учениците им дал нешто што го нарекуваме молитвата „Оче наш“ или „Господовата молитва“. Таа изразува концепт на молитва спротивен на оној кој го имале незнабошците, и Исус посебно се насочува на еден нејзин аспект.

Читање од Словото:

Проповедта на Гората Матеј 6:9-15

Туку молете се вака: ‘Татко наш, Кој си на небесата, нека биде свето Твоето име; Нека дојде Твоето царство, нека биде Твојата волја на земјата, така како што е на небото; нашиот насушен леб, дај ни го денес; и прости ни ги нашите долгови, како што ние им ги простивме на нашите должници; и не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот. Зашто Твое е царството, и силата, и славата, во век и веков. Амин!’ Зашто, ако вие им ги простите на луѓето нивните престапи, вашиот небесен Татко ќе ви ги прости и вам. Ако вие не им ги простувате на луѓето нивните престапи, ни вашиот Татко нема да ви ги прости вашите.

Дискусија во група:

Дали мислите дека ако одново и одново ја изговараме молитвата „Оче наш“ ние сме виновни за користење на безначајно повторување како што тоа го прават безбожниците? Зошто да или зошто не?

Заповедта:

Туку молете се вака.

Лекцијата:

Исус поучува за молитвата. Тој сака учениците да го разберат духовниот принцип зад зборовите кои ги изговараат. Молитвата не треба да биде нешто научено напамет или безначајно повторување. Освен што е ефективна, молитвата „Оче наш“ ни обезбедува добар начин на пристапување кон Бог. Таа содржи обраќање, славење и барања.

---

¹ Мразокршач е прашање кое поттикнува разговор или дискусија.

„Татко наш, Кој си на небесата“ е обраќањето. Користејќи ги зборовите „Татко наш“ укажуваме дека сме дел од семејство. Тоа препознава дека секој ученик има меѓусебен однос на дете, и дека има браќа и сестри. Љубовта кон неговите браќа и сестри се покажува со тоа што ги вклучува во својата молитва. Обраќањето е насочено кон Таткото на небо, и не може да се помеша со земните татковци на некои од учениците, кои сè уште биле живи. Тука се подразбира дека Бог е нивни Создател (Татко) и дека честа и послушноста спрема Него Му припаѓаат единствено Нему.

„Да се свети името Твое“ е славење. Зборот „свети“ значи прочистено или свето. Со изговарање на ова, учениците објавуваат дека Божјото име е чисто, неизвалкано, без никаква нечистотија. Како Негови деца, тие треба да разберат дека го носат Неговото име. Со тоа доаѓа одговорноста да се живее во согласност со тоа име.

Првото барање е: „Да дојде царството Твое; да биде волјата Твоја, како на небото, така и на земјата.“ Учениците сфаќаат дека Божјата волја не е спроведена на земјата и бараат Тој да ја благослови земјата преку воспоставување Негово целосно владеење врз неа. (Подлабоко излагање за Божјото царство ќе има во лекција 18)

Исус продолжува да поучува за молитвата. Тој ги упатува учениците од Бог да бараат уште три работи: секојдневна храна, простување од сè срце (душата) и водство за духот. „Лебот наш засушен дај ни го денес“ е првото од овие барања. Преку користење на зборот „денес“ Исус укажува дека молитвата „Оче наш“ треба да се моли секој ден, сè додека ученикот е жив. Ова барање препознава дека Бог се грижи за потребите на телото.

„И прости ни ги долговите наши, како што и ние им ги проштеваме на нашите должници“ е следното барање. Зборовите долг и должник кои се користени овде можат да имаат и поинакво значење. Други зборови кои можат да се искористат наместо долг се подлизување, заостанување, промашување на целта, престап, злоупотреба, отстапување, пад, грешка, навреда или грев. Идејата зад зборот долг е нешто што нанело штета. Должникот ја нанесува штетата и така станува должен кон оној на кого му нанел штета.

Барањето е клучна точка во Исусовото упатство за молитва. Откако завршил со молитвата, Тој повторно се насочува кон оваа точка. Преку зборовите кои се користат во молитвата, ученикот Му вели на Бог дека тој веќе им простил на сите кои имаат долг кон него. Па ако не им простил ним, тој Го лаже Бог. Сериозноста за лажење на Бог е покажана преку смртта на двајца ученици, Ананија и Сапфира во Книгата Дела на апостолите, глава 5, стихови од 1 до 11.

Некои можеби текстот го читаат вака: „И прости ни ги нашите долгови, како што ние им ги простивме на нашите должници“. И на овој начин ученикот е фатен во стапицата на сопствените зборови. На еден начин може да се прочита дека Бог ни простува кога ние ќе простиме. Бог ‘ќе’, кога ученикот ‘ќе’! Во вториот случај може да се разбере како, Бог ќе ни прости на ист начин како што простува ученикот. Според тоа, ако ученикот не простил, тогаш ни Бог нема да му прости.

Без разлика како поединецот го чита Словото, поентата останува иста. Ако ученикот не им простува на другите, Бог нема да му прости нему. Како Бог може да постапи поинаку кога целото евангелие на Исус Христос се темели врз простување и помирување? Бог секогаш е волен да прости, но дали сме и ние волни?

Од ова одредено барање произлегува уште едно прашање во однос на неговата поставеност во молитвата. Тоа е ставено пред третото барање, кое гласи: „*И не воведувај нè во искушение, но избави нè од лукавиот.*“ Бог не може да го избави ученикот од злото, затоа што тој не сака да прости, и Бог нема да му прости, додека ученикот не прости. Недостатокот на простување во Црквата е основната причина зошто таа страда од злото (лукавиот). Со последното барање се потврдува дека Бог е способен да ги заштити учениците од злото (лукавиот) и да ги ослободи од него, штом тие решат да се вклучат.

Некои преводи на Библијата содржат две додатни изјави: „*Зашто Твое е царството, и силата, и славата во сите векови. Амин*“ Во првата изјава учениците препознаваат дека Оној на кого Му се молат е Бог, целосно суверен, вечно жив и способен да го исполни нивното барање.

Бог кој владее со Своето царство, обезбедува секојдневна храна, Неговата сила простува гревови и Неговата слава не ги води луѓето во искушение, туку ги избавува од лукавиот. Преку замена на зборот љубов со Бог, во претходната реченица, таа би гласела: Љубовта обезбедува секојдневна храна, простува гревови и не го наведува човекот на искушение, туку го избавува од лукавиот. Дали ова ви дава некаква идеја за улогата на учениците во Божјото царство?

Молитвата завршува со изјавата „*Амин*“. Тоа значи дека кажаните работи се точни и вистинити.

Дискусија во група:

Именувај едно лице на кое не си му простил и кажи зошто.

Целта на лекцијата:

Секојдневно молете ја молитвата „Оче наш“.

Примена:

На лист хартија запишете ги имињата на сите на кои не сте им простиле. Простете му на секој од нив и потоа запалете ја хартијата. Пепелта фрлете ја низ ветар, за да биде разнесена колку што е исток далеку од запад. Потоа молете ја молитвата „Оче наш“ со разбирање на изговорените зборови.